

కృష్ణలం - వాణివియ

“అమ్మా...”

“అర రావే, నిన్నంతా...”

“అమ్మా, జల్మి బాసానెచ్చియ్యి. నేదోవారి”

“మరీ ఎక్కడికే? ఈ వద్య బొత్తిగా మహారాజులా చేస్తున్నావ్! నిన్నంతా రానేలేదు. ఇవ్వాల గుర్రమెక్కి వచ్చావ్?”

“మళ్ళీ జేయమంటేని? నిన్నవాయింటికాడ ఎక్కరూ లేకుండ్రి, నా బిడ్డ కనీసీ వచ్చింది ఇప్పుడు దానికి టేము, ఆడవే వుండిపోయివ!”

“నిన్న వరే, ఇవాల ఏమాయే? రోజూ

ఇలా చేస్తే నేనేంచాలి? తెల్లారితే ఎండా. ఇల్లు తుడవాలి, మసాలా దంబీయాలి.. ఇంకా ఎన్నో!”

“అమ్మా, అమ్మ, ఇయ్యాల తుడ్లు, నే బోవాల, జల్మిబోవాల, అందుకే పొద్దుగల వచ్చిండ్, మా వోల్లంతా ‘సుజాణ’ నీవ్వాకి సోతుండ్లు, వనకొండ్లు గుంటెకంతా తేటరు కాడికి రమ్మని సెప్పిండ్లు”

“బాగుంది నీ వరస! నీ ఏనిమా కోసం ఇక్కడ ఎవలనీ వదిలిపెట్టి పోతావటే!

నేను ఎప్పుడు వాలు చూసుకొను? అదంతా కుదరదు ... ఇవ్వాల ఇల్లు తుడవాలిండ్రే, తెల్లారితే ఎండా!”

“గట్లంటెట్టమ్మా! ఆ మజాత కావాలి వాలయే వచ్చి, సోతుందంటుండ్లు-నేనెవారి.”

“అదంతా కుదరదు, నీ వ మం ప్పి అయ్యాకే బయలుదేరు.”

“నిండమ్మా, నేం మడుమెం కాదా? మాకీ భామిమండదా! ఏం! మీరు మొన్న అవరిలమొన్న నీవ్వాకి నన్నింటికాడ పెట్టి పోలా? నేనుండలా మీరొచ్చేదాకా? నందెక్కొచ్చి ఇల్లు తుడిచిస్తా.”

“నరే మాటలు వేర్వావ్! కానీ సాయం తం వాకు పనిచేసి వెళ్ళాలి.”

“నే సెప్పున్నాగా, నేసేస్తా!”

* * *

“మల్లమ్మా,”

“అమ్మ, ఎప్పుండా”

“అదేమటే? నీ అరవేసిన చీరె అలా మడుస్తున్నావ్! నేను మడిలో వేసుంటే!”

“నాకిం ఎంకొమ్మా! గాలికి చీరె ఎగరి అడ సెత కుండిలో ఎదుంటే ఎటు కుని మడుస్తుండా.”

“బాగుంది? నీవు మట్టుకున్న చీరె నేను కమ్మకోవాలిటే! ఆ కొళాయి కింద వడేసి అడుపు, మరీ అరేసుకుంటాను”

“ఏవయిందిమ్మా! నేనూ ఇప్పుడే తానం సేసిన, ఉలికిన సీరె కట్టుకున్నా ఇప్పుడు నీ సీరె తడుపుతే అయివ్వా? మబ్బులు నూడు ఎక్కొస్తున్నాయో!”

“వరేలే, అలా వెళ్ళు. ఇంద ఈ వచ్చడి తీసుకో.”

* * *

“నేను ఇయ్యాల ఎన్నోకి రానమ్మా.”

“మళ్ళీ ఏమటే నిగోల! వారంలో మూడవసారి, నీవు ఎక్కొట్టడం!”

“నేనేం చేతు? నా బిడ్డకి నొప్పులొచ్చి నయ్! దావఖానకి తోలుకు పోవాలి మూడవ రోజు ఆ పేతను సేస్తుంటుందట! దానికి ఎవరు సేస్తారు సెప్పమ్మా?”

“నీ పెద్దకూతురు ఏంచేస్తుందే? ఉండకదా ఎంటో!”

“అదెట్ట సేస్తది? బిడిలు కడ్డదీ! దాని మొగుడి కాకిరీ సేస్తది! బిడిలు కట్టుకుంటే రోజుకి రెండు దూపాయలు నుక్కాన వుద్ది. దావఖానలో నేనే ఉండాలి.”

"ఇక్కడెక్కడే...? నేనెలా పతిమల సుయ్యేది? వీరిల మూర్ఖులకి అన్యం వందలా! నమయానికి దిన్నెలు లేకపోతే ఎలా వాచమ!"

"ఎట్లైనా సేస్తామన్నా. వేవెంపూర్కవే రాకంటేనా! ఇప్పుడు టేమున్నది ఎట్లుండ, నాల్దివారు ఎట్లైనా సేస్తాండ్రి."

"మర్నామూ"
"అమ్మ"
"ఇంద, నీ జీతం ఏట్లు"
"ఏం ట మన్నా. ఏ ద్రా పా యు చు పంట్లండ్రు?"
"నీవు ఈ నెల మొత్తం నిడుదినాలు వనోకి రాలేదు. అందుకని"

"అమ్మ గట్టంటెక్కా? మీ ఇంటికి నేంటి, ఏ ఇంటికివోలే, అందరూ గిట వట్టే మేమెట్లు బతకాలే?"

"మరి నీకెందుకి విడవాలి? నీ బదుల గ ఎవరెన్నూ పెట్టకపోయానా?"

"ఎక్కడాస్తారమ్మా? అశమ్మకి సేయమని పెప్పిన. అనినికి ఈలగాండ్రీ వానము, కాలొక్కూత, సెనెల్ బట్టక."

"అదంతా కురండు, అయ్య పట్టి ఇమన్నారు, అయ్యే సాయంకాలం అడుగు వాడేమంది?"

ఈ కాలం

'అయ్యనడిగి మొత్తం వైపర్తిస్తా పోతా.'

"నీ ఇమ్మం."

* * *

"అయ్యూ..."

"నీమిటి మర్నామూ?"

"అయ్యూ, మీరు మొన్న నేకు సేవారు ఎంద! యాల?"

"అనా, మాకు జీతాలు ఎక్కించమని (పొచ్చించమని) బోవముల పరిగా అవటం లేదని"

"ఎందుకయ్యూ? మీకు మనుగా పెన చొస్తాయి గండ! మర్నాయాల సేవారు?"

'ఏం పరిపోతుంది మలమ్మా! ఏర్లలు నెమ బ్రతకాలా! ఏర్లల మూర్ఖులకి నీజాలు కట్టాలా! ధరల మండపోతున్నాయ్ నెక్కెర, కిరోసిన్ కి పారాయి పోతుంది ధరల పెరిగి పోతుంటే ఏంకేయాలి, (స్ట్రెయికులు చేయక?)"

"మా, ఆర్నొపుకన్నారా?"

"వచ్చికోకేం చేపారు? మేం ఎక్కడాడ వని మానేస్తే నాకు లక్షలు వచ్చుం వస్తుంది"

"అయ్య, మర్నా, మీరు అప్పడప్పుడ నెంవలు పెడుంటారుగండ, కిందట్టె మీకు వల్లు లాగలేకపోతే పదిపామ దినం ఇంట వెళ్ళువారుగండ, అట్లు మీ జీతం వట్టుకుంటారా?"

"ఎలా వట్టుకుంటారు? మాకు క్రూక వల్ రిఫులు, వెడికల్ రిఫులు, అంటెపెన్నా రోగం వస్తే రోజికన్నమాట, ఎర్పడ రిఫులు అమంటాయి మర్నామూ, రోజికలా జీతాలు వట్టుకోద."

"అయ్యూ, మర్నా, మేం పనిమనుమలం, పొద్దుగాలే వని, మీరు సెప్పిన వ ను ల ప్పి సేస్తాం, వినుగులేకండ పొద్దుగూకేదాకా ఈడనే పడుంటా మొన్న మీ పెద్దమ్మాయి వస్తే అవిడ పావకి పదిపామరజాలు నీల్లు పోతా, నేనేమయినా అడిగిందనా? మీరు ఏవేవో సెంపులు తీసుంటారు, మీకుమమ్మ గా జీతం ఇస్తారు, అయినా సార్లని మీరు స్ట్రెయికు సేస్తారు, లొల్లివెడరు. మీకు యాలా బోనస్ ఇస్తరంట, అప్పడప్పుడు పూర్తిక పోనీకి డబ్బులిస్తరంట మాకు మీరిచ్చేది నెలకు మప్పయి రూపాయల నామనోయాల వచ్చిస్తవోకి రాకుంటే సైరిల పట్టిండ్రు. ఈనెల వాదిడకన్నది దానికి సేయనికి వాల్ది నాలు రాలే. ఓ రోజు సన్నకి పోయినా ఓ వాడు సుట్టాలొచ్చిండ్రా మొత్తం నిడు దినాలు రాలే నాకు అప్పురమై రాలే నేమి ఒల్లొంగక రాకుంటేనా దొర! ఇట్లా సేయ కుండ్రీ నాకు ఇంకా నీవ్విల్లుగడుండదు, నీకు కన్నాలె బాలెంటికి సక్కెర కొనాలె, అయ్యూ బాన్సును, పూర్తి జీతం ఇయ్యండి"

"అనీ పాసుకాలా, ఇందుకేనా అంత ఆలా తీశావు? బలేదానే! సరేలే, ఇంద ముప్పుయి రూపాయలు."

"అయ్య దొర, కాలొక్కూతా..., మొన్న శీతపతయ్యుగారింట్ల నన్ను పనికి వుంటునా అనిండ్రు నెలకు వలపై రూపాయలు ఇస్త రంట... కానీ చానా దినాల్నించి ఈడ సేస్తున్నా, ఇద్దనన్న దొర..., నాకు జీతం సొందంలేదయ్యూ, ముప్పుయి అయిదు సేయం డి మీరైప్పిన వస్తేనా"

"ఇదొకటా, భలే జాణవు! సరేలే!!"

"అమ్మా, నే పోతుండా రేపు నాకు డ్రావ తున్నది, తొట్టుకు బోవాలె పొద్దుగం రాను, సందెకొన్న."

"కాలయ తప్పేనవన:"

ఆంధ్రపత్రిక (దినపత్రిక) పాఠకులకు

శుభవార్త!

ప్రముఖ శ్రీ పోలాప్రగడ (వాసిన) రచయిత సత్యనారాయణమూర్తి నవల

సదువుకున్న మారాజులు

ఉగాది పండుగరోజు 5-4-1981 నుంచి ప్రతిరోజు సీరియల్ గా వెలువడుతోందని మీకు తెలుసా? తప్పక చదవండి!